

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opera

Agobardus <Lugdunensis>

Parisiis, 1666

Epistola ad Nibridium Episcopum Narbonensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14678

102 S. AGOBARDI EPISTOLA
talia flagitando; sed considerate quia causa est
Ecclesiae, ratio fidei, & opus divinum. Insuper
& mihi omnis fiducia in vestra sanctitate. Et
idcirco assumite sanctum laborem propter æter-
nam retributionem, & adjuvate Ecclesiam no-
stram, opem ferendo, & instruendo, quoniam
debitores estis propter multitudinem fiducia
quam habet in vobis.

*EPISTOLA EIVSDEM
exhortatoria ad Nibridium Episcopum
Narbonensem, de cavendo convictu &
societate Iudaica.*

BEATISSIMO Patri Nibridio Agobardus
in Deo Patre & Domino Iesu sempiternam
salutem. Si locorum vicinitas & rerum tran-
quillitas fineret, vellem quidem frequentius
cùm paternitate vestra os ad os loqui, & sive in
privatis seu in publicis necessitatibus, consilio
semper vestræ sanctitatis institui. Sed quoniam
prohibent interjacentium spatia longinqua ter-
rarum, quod verbis nequeo, litteris molior
adimplere; meam vobis immo Ecclesiae Dei
non minimam necessitatem in notitiam perfe-
rens, & in quibus ipse parum fortis invenior,
virtutis vestræ præsidio, quasi scuto validissimo
& muro inexpugnabili, desiderans communiri.
Sciat itaque paternitatis vestræ reverenda cari-
tatis me anno præsentis, dum parœchiæ nostræ
populos debita sollicitudine circumirem, & si
qua in his depravata videbantur, pro viribus

quas Dei gratia largiebatur, veritatis ratione
 corrigerem, denuntiasse omnibus & præcepisse
 secundum legem Dei & sanctorum canonum
 instituta, ut se, tanquam veri cultores Christia-
 ne fidei, omni observantia ab infidelium con-
 sortio segregarent, non utique Gentilium, qui
 inter nos minimè commorantur, sed Iudeorum,
 qui in nostra hac & in nonnullis aliis vicinis ur-
 bibus videntur esse diffusi. Quia & satis indig-
 num ac fidei nostre inconueniens esse videba-
 tur, filios lucis tenebrarum societate fuscari, &
 Ecclesiam Christi, quam decet sine macula &
 ruga sponsi cælestis amplexibus preparari, ma-
 culosè, rugosè, ac repudiatè Synagogè contu-
 bernio decolorari. Et verè absurdum est virgi-
 nem castam, uni viro Christo desponsatam,
 meretricis dapes expetere, & per communio-
 nem cibi ac potus non solum in diversa flagitia
 corruere, verùm etiam fidei periculum sustine-
 re; dum ex familiaritate nimia, & assidua coha-
 bitatione, aliqui de grege Christiano Sabbatum
 quidem cum Iudæis colunt, diem verò Domi-
 nicam illicita operatione violant; nec & jejunia
 statuta dissolvunt; pleræque mulierculæ, ancil-
 larum jure, aliæ ab ipsis velut mercenariæ deti-
 nentur; nonnullæ etiam corrumpuntur; omnes
 verò hujusmodi vel dominationi, vel libidini,
 vel deceptioni eorum in commune prostituun-
 tur; adnitentibus in hoc ipsum diaboli filijs,
 odio subdolo, & fallacibus blandimentis; dum
 se Patriarcharum progeniem, justorum genus,
 Prophetarum sobolem superbo ore proloquun-
 tur; ignorantibus miseris, qui hæc audiunt,
 quòd ipsi eorum Prophetè gentem peccatricem,

*Esaï. 1.**Ezech. 16.**Matth. 4.**Matth. 12.*

populum gravem iniquitate, semen nequam, filios sceleratos, patrem ipsorum Amorrhæum, matrem Cetheam, Sodomorum principes, & Gomorrhæe populum soleant appellare. Sed & illud pariter nescientibus, quod præcursor Domini Iohannes genimina eos dixerit viperarum, & ipse Dominus frequenter illos nunc serpentes, nunc generationem malam, pravam, perverfam, atque adulteram vocitarit. Vnde & in tantum erroris pelagus nonnulli ex vulgaribus ac rusticis abducuntur, ut hunc solum Dei esse populum, apud hos piæ religionis observantiam, ac multò certiolem, quàm nostra sit, fidem, & seducto suspicentur animo, & ore impio inter pares & consimiles fateantur. Quod malum cum in plebe nobis commissâ videremus excrescere, atque in dies singulos ipsa jam consuetudine propagari, studuimus pro viribus lapsis manum porrigere, & errantes animos ad veritatis lineam revocare; æquum credentes, ut quomodo ipsis quondam lex Dei præcipiebat ne cum Gentibus matrimonium copularent, néve cum eis commune convivium celebrarent, ne videlicet per consortia nuptiarum & communionem ciborum à divino quidem cultu deficerent, idolatriæ autem jugo libertatem animi inclinarent; ita nunc & noster populus inhibeatur, ne cum Iudæis infidelibus vescendi participium, consortium bibendi, habitandi contubernium habere præsumant; ne sub prætextu societatis hujus à simplicitate quidem Christianæ fidei exorbitent, Iudaïcis verò fabulis adtendentes, inextricabilibus errorum laqueis implicentur; cùmque nos neminem illorum hu-

manitate tanta & benignitate, qua erga eos utimur, ad spiritalem fidei nostræ virtutem valeamus adducere, pars aliqua ex nostris, dum libenter carnalibus eorum victibus communicat, spiritualibus epulis capiatur. Hanc etenim divinæ legis providentiam patres nostri institutis canonicis videntur esse secuti. quorum nos præceptis, in quantum potuimus, devotis animis obsequuti sumus; periculum scilicet animarum quæ nobis commissæ sunt pertimescentes, & earum sanguinem de nostris manibus in divino exquirendum iudicio formidantes. Tentaverunt porro quidam Missi, & Evrardus maximè, qui Iudæorum nunc magister est, religiosum hoc opus nostrum destruere, ac sub obtentu Edictorum imperialium labefactare. Quibus nos neque ad horam cessimus, ut divinæ legis veritas, & sanctorum Patrum constitutio veneranda, immobili apud nos atque inconvulsa observatione perduret. Nec verò tam feralibus jussis ausi sumus acquiescere, aut religiosissimum ac Deo dignum Principem quippiam divinæ legi contrarium, sacris canonibus adversum, salutis Ecclesiæ periculosum, credere potuimus præcepisse; cuius ad hoc semper invigilat fidelis industria & pietas admiranda, ut lex Dei ubique servetur, ut canonica instituta perpetua vigeant firmitate, ut salus ac virtus Ecclesiæ toto terrarum orbe gloriosius in dies singulos convalescat. Vnde & tu, Pater beatissime, qui columna nunc in omnibus & firmamentum domus Dei crederis, sta super petram ecclesiasticæ observationis, immobilis, intrepidus, inconcussus, floccipendens adversariæ tempestatis ventos, im-

*Math. 16.**Galat. 3.**Galat. 3.*

bres, ac flumina; quæ fundamento quidem domus Dei inlidi possunt, ipsam verò subruere non possunt: quia nec portæ inferi adversus eam prævalere queunt. Scientes itaque, pater venerabilis, omnes qui sub lege sunt, sub maledictione esse, & indutos maledictione, sicut vestimento, quæ intravit sicut aqua in interiora eorum, & sicut oleum in ossa eorum, maledictos quoque in civitate, & maledictos in agro, maledictos in ingressu, & maledictos in egressu, maledictum fructum ventris & terræ & pecorum eorum, maledicta eorum cellaria, horrea, apothecas, cibos, & ipsorum ciborum reliquias, nec posse quempiam eorum ab hoc tam immani tamque horribili maledicto legis eripi, nisi per eum qui pro nobis factus est maledictum. Sciens etiam in eos qui prædicationem apostolicam nolunt recipere, non solum nullo eorum utendum, sed & pulverem civitatis domus eorum de pedibus excutiendum, remissiusque in die iudicij Sodomæ & Gomorrhæ futurum quam illis, permane & tu in divinæ legis observantia, persiste in canonicis institutis, tene quos potes, terre quos potes, noli dicere, nec sinatis quemquam fidelium tantis maledictionibus tamque horrendis damnationibus per maledictorum & condemnatorum prophana consortia communicare. Quin potius & ad vicinos coepiscopos ac fratres cohortationum tuarum munimenta trans mitte, ut pari omnium consensu & labore communi tantum hoc malum de Christi Ecclesiis auferatur. Impleamus Matris Ecclesiæ gaudium, unum omnes dicentes, unum sapientes, unum sentientes, id est, certamen habentes,

quia & hoc benignissimi Redemptoris nostri desiderium esse cognoscimus; secundum quod pro nobis Patrem ipse precatur, dicens: *Non pro his autem rogo tantum, sed & pro omnibus qui credituri sunt per verbum eorum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, & ego in te, ut & ipsi in nobis unum sint.* Tanta verò nobis est de parte vestra fiducia, ut credamus opus hoc vel conatu vestro staturum, vel vestra, quod absit, remissione lapsurum. Deus autem patientiæ & solatij det nobis idipsum sapere in alterutrum, secundum Iesum Christum, ut unanimes uno ore honorificemus Deum & Patrem Domini nostri Iesu Christi. Amen.

Ioan. 17.

LIBER EIVSDEM AD præfatum Imperatorem, adversus legem Gundobadi, & impia certamina quæ per eam geruntur.

I. **O**BSERO imperturbabilem mansuetudinem vestram, & tranquillissimam prudentiam, Domine Imperator benignissime, ut has quas offero paginulas infatigabiliter legere non dedignemini, in contemplationem summæ & incommutabilis illius Veritatis, quæ est Christus Dominus noster; de cuius dictis & legibus hæc sumpta sunt; quique amanter & vigilanter vestrum protegit & juvat Imperium. Neque prædicandam tranquillitatem vestram offendat, quòd minimus omnium, excellentiori hominum hæc legenda præsentat. Neque enim